

den efter Udvalgets Mening kun var tænkt som treaarig og nu var udløbet. Forslaget mødte Modstand fra forskellig Side, det vedtoges med 102 Stemmer mod 11, men Ministeren lovede til Efteraaret at komme med et Forslag om en Bevilling, til hvilken Lange-Müllers Navn kunde knyttes. — Det konservative Mindretal stillede paa Krigs- og Marine-ministeriets Budgetter Ændringsforslag om Forhøjelse af forskellige Bevillinger for at bringe dem i Overensstemmelse med Forsvarsloven af 1922. Det ene Ændringsforslag, om Forhøjelse af Bevillingerne til Beklædning, forkastedes med 113 Stemmer mod 19, medens Forslaget vedrørende Bevillingen til Krigsmateriel forkastedes med 74 Stemmer mod 69. Forslagene paa Marineministeriet (Nybygnings- og Udrustningskontoerne) forkastedes med 113 Stemmer mod 19.

Der fandt ikke ved 3. Behandling nogen politisk Generaldebat Sted, da den blev opsat til Tillægsbevillingsloven, og Finanslovsforslaget vedtoges enstemmigt med 94 Stemmer, idet dog de Konservatives Ordfører, Christmas Møller, forud havde erklæret, at Partiet ikke kunde stemme for Loven.

Ved 1. Behandling i Landstinget var de forskellige Partiers Ordførere: Hauch (V.), C. F. Sørensen (S.), Schovelin (K.) og Gunnar Fog-Petersen (R.). I den af Landstingets Finansudvalg afgivne Betænkning indstillede *Mindretallet* (Socialdemokrater og Radikale) Lovforslaget til Vedtagelse uforandret. Det udtaltes af Forsvarsministeren under et Samraad, at en Tekstanmærkning Nr. 10 til § 22, hvorved »Forsvarsministeren bemyndiges til i Finansaaret 1930—31 at afvigge fra den i Lov Nr. 77 af 12. Marts 1923 om ekstraordinær Bevilling til Omdannelse og Supplering af Hærens Bygninger, Øvelsespladser og Beholdninger, § 4, fastsatte Fordeling af Bevillingen paa 30 Mill. Kr. til Supplering af Hærens Beholdninger af Materiel m. v., ved en Forglemmelse, ikke var udgaaet inden Finanslovsforslagets Vedtagelse i Folketinget, og at Ministeren selvfølgelig følte sig bunden til at anvende det paa Finansloven under ovennævnte Konto opførte Beløb paa 3 Mill. Kr. til ekstraordinær Anskaffelse af Materiel, og af Hensyn hertil stilledes der ikke til 2. Behandling Ændringsforslag om at lade den udgaa, men til 3. Behandling stillede Ordføreren Ændringsforslag herom i Henhold til hans Udtalelser ved 2. Behandling, hvorefter der »i og for sig ikke vilde være nogen saglig Betænknelighed ved at lade denne Tekstanmærkning blive staaende«, da man følte sig tilfreds med Ministerens Udtalelser, men man var indenfor Udvalget betænkelig ved »at lade den staa under Hensyn til den Behøjeelse, der kunde rettes mod Landstinget, der faar det fulde Ansvar, hvis Tekstanmærkningen ikke sættes ud.« Der kunde »blive Tale om baade juridiske